

Fővárosi Ítéltábla a Dr. Frisch Gábor pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a személyes eljárás I.rendű alperes neve(I.r. alperes címe) I. rendű, és II.rendű alperes neve(II.r. alperes címe) II. rendű alperesek ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. augusztus 30. napján kelt 70.P.24.678/2012/7. szám alatti ítélet ellen, a felperes által 8., 14., és 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díja a felperes terhére esik. A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 1.108.000 (egymillió-száznyolcezer) Ft fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és a felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 890.000 Ft kereseti illetékről akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy 2005. április 19-én a ... Bíróság végrehajtási záradékkal látta el a .../2001. számú közjegyzői okiratot és 1.251.446 Ft és járulécai vonatkozásában elrendelte a felperessel szemben a végrehajtást. A végrehajtást az I. rendű alperes, mint önálló bírósági végrehajtó fogatosította, 285.V.713/2005. szám alatt. A felperes tulajdonában állt a, T. u. emelet szám alatti ingatlan, ami a végrehajtási eljárás során árverezésre került. Az árverési vevő a V. és T. Bt. volt, aki a vételárat hiánytalanul meg is fizette, és tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték. Az I. rendű alperes annak érdekében, hogy a vevő birtokba vehesse az ingatlant, a felperes ingóságait a lakásból kiürítette. A végrehajtási eljárás során a felperes több esetben terjesztett elő végrehajtási kifogást, azokat a bíróság elutasította. Végrehajtás korlátozása iránt is indított pert, 18.P.XX.23.243/2006. szám alatt. Keresetlevelét a bíróság 5. sorszám alatti végzésével idézés kibocsátása nélkül elutasította.

A bíróság 23.Pk.54.300/2006/1. szám alatt fizetési meghagyást bocsátott ki 2006. július 1. napján a T.Bt. jogosult kérelmére, amelynek képviselője a II. rendű alperes, és vállalkozói díj címén 489.589 Ft-ban, és ennek 2001. december 1-től járó kamataiban, továbbá 14.700 Ft perköltségben marasztalta a felperest. Az alperes ellentmondással támadta meg a bírósági meghagyást, amit a bíróság 23.Pk.54.300/2006/4. szám alatt elutasította. A jogerős fizetési meghagyással kapcsolatosan végrehajtási eljárás nem indult.

Ilyen előzmények után a felperes keresetében az I. rendű alperes 8.000.000 Ft-ban történő marasztalását kérte. Kereseti kérelme indoklásául hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperes a végrehajtás során jogszerűtlenül járt el, a felperes ugyanis a végrehajtást kérőnek ténylegesen nem tartozott, tartozását egy pénzügyi intézetnek folyamatosan teljesítette. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest az ingatlana vonatkozásában az eredeti állapot helyreállítására, arra, hogy az I. rendű alperes a felperesi ingatlant vásárolja vissza, és adja a felperes birtokába.

A II. rendű alperessel szemben marasztalásra irányuló keresete 5.000.000 Ft volt, továbbá havi 30.000 Ft 2007 júniusától az ítélethozatalig terjedő időre albérleti díjként felmerült többletköltség megtérítéseként, és kérte kötelezni a II. rendű alperest a részére jogtalanul megfizetett 489.589 Ft visszafizetésére. Állította, hogy a II. rendű alperesnek vállalkozói díjjal soha nem tartozott, bérleti és közüzemi díjtartozása volt, amit azonban a II. rendű alperes részére megfizetett. Ebből eredően pedig a II. rendű alperes jogszerűtlenül kérte fizetési meghagyás kibocsátását a felperessel szemben. A II. rendű alperes tevékenységének az eredménye, hogy ingatlanából a felperest kilakoltatták.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte, állította, hogy a végrehajtást jogszerűen folytatta le, a végrehajtható okiratot a bíróság kiállította, a végrehajtás megszüntetésére, korlátozására nem került sor, így értelemszerűen az I. rendű alperes köteles volt a végrehajtást lefolytatni. Előadta azt is az I. rendű alperes, hogy a II. rendű alperes vonatkozásában végrehajtási eljárás nem is volt.

A II. rendű alperes is a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a jogerős fizetési meghagyás alapján végrehajtás nem indult a felperessel szemben, és hogy a felperes a jogerős fizetési meghagyás szerinti tartozását a II. rendű alperes részére meg sem fizette.

Az elsőfokú bíróság a keresetet nem találta alaposnak.

Mindenekelőtt azt emelte ki, hogy a felperes keresete - tartalma szerint elbírálva - nem más, mint kártérítés. Tekintettel arra, hogy az I. rendű alperes önálló bírósági végrehajtó, így vele szemben a kártérítés feltételei körében vizsgálni kell a Ptk. 349. §-ában foglaltak fennállását, továbbá vizsgálni kell mind az I., mind a II. rendű alperesek vonatkozásában a Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennálltát is.

Az I. rendű alperessel szemben előterjesztett kereset körében vizsgálta az elsőfokú bíróság a Vht. 10. § b) pontját, 20. § (1) bekezdését, és 32. §-át.

Ezen jogszabályi rendelkezésekből arra a következtetésre jutott, hogy a végrehajtó a bíróság döntését nem vizsgálhatja felül, nem vizsgálhatja a tartozás tényleges fennálltát és köteles a végrehajtási cselekmény fogantatására is. Tekintettel arra, hogy nem került sor a végrehajtás korlátozására, vagy megszüntetésére, így az I. rendű alperes eljárása sem volt jogellenes, jogellenesség hiányában pedig kártérítés fizetésére kötelezésnek sincs helye.

A II. rendű alperessel szembeni keresetet illetően mindenekelőtt hivatkozott az elsőfokú bíróság a Pp. 321. § (1) bekezdésére, nevezetesen arra, hogy a jogerős fizetési meghagyásnak ugyanaz a hatálya mint az ítéletnek, valamint hivatkozott a Pp. 229. § (1) bekezdésének az anyagi jogerőt szabályozó rendelkezéseire. Az előzőekben hivatkozott jogszabályi rendelkezések folytán alappal vitássá nem tehető, hogy a felperes a T. Bt.-nek vállalkozói díj címén tartozott 489.589 Ft-tal. A fizetési meghagyással szembeni felperesi ellentmondás elkésett, azt a bíróság elutasította, így a T. Bt. követelését érdemben a bíróság nem is vizsgálhatta. Ilyen adatok mellett a II. rendű alperes jogellenes eljárásának megállapítására sem volt lehetőség. Tényként rögzíthető az is, hogy a jogerős fizetési meghagyás alapján a felperessel szemben végrehajtási eljárás nem indult, így tehát az ingatlan árverése és a II.r alperes magatartása között okozati összefüggés sem állapítható meg. Mindezek alapján jogellenesség hiányában mind az I., mind a II. rendű alperessel szemben a kereset elutasításának volt helye.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az alperesek keresete szerinti marasztalását kérte.

Az I. rendű alperest illetően kiemelte, hogy álláspontja szerint a végrehajtó eljárása kifejezetten a lakása megszerzésére irányult, és ebből az I. rendű alperes megfizette a II. rendű alperes részére annak jogtalan követelését is. A .../.... szám alatti közjegyzői okiratba foglalt kötelezettségét havi rendszerességgel teljesítette, egészen 2007 májusáig folyamatosan. Az .../.... szám alatti közjegyzői okiratba foglalt hitelszerződést felmondó nyilatkozat - előadása szerint - valótlan tartalmú, figyelemmel arra, hogy 2001 óta törlesztette a hitelt, illetve a folyószámlájáról a hitelező a törlesztő részleteket folyamatosan leemelte. A hitel lejárt a szerződés szerint 2009 volt, így ezt már 2003-ban nem lehetett felmondani. Sérelmezte azt is, hogy a hitelszerződés felmondását követően még évekig vonták a folyószámlájáról a részleteket. Állította, hogy ezen okirat a közokirat alaki előírásainak nem is felel meg, tehát a bíróság a végrehajtási záradékot egy hamis okirat alapján állította ki. Keresete elutasítását alaptalannak tartotta azért is, mert a végrehajtás során 2006 márciusában R. K.tól kapott egy felhívást 2.154.101 Ft megfizetésére, míg 2006 júliusában I.rendű alperes nevetől 2.286.799 Ft teljesítésére. Ezen két felhívásból a felperes arra a következtetésre jutott, hogy az I. rendű alperes „R. K. bőrébe bújva” semmizte ki más neve alatt hamis okirat alapján. Miután az I. rendű alperes ingóságait is elszállította, amelyek értéke 8.000.000 Ft volt, ezt kártérítésként köteles a részére megfizetni.

A II. rendű alperes vonatkozásában kiemelte, hogy vállalkozói díjjal soha nem tartozott sem a II. rendű alperesnek, sem a T. Bt.-nek. Irodabérleti szerződést kötött nem személy szerint a felperes, hanem az általa működtetett betéti társaság, ez

alapján valamennyi követelést rendezte a II. rendű alperes felé. Alaptalan a II. rendű alperesnek, illetve az I. rendű alperesnek is az a hivatkozása, hogy a jogerős fizetési meghagyás alapján végrehajtási eljárás nem volt, ugyanis a 0106-6.Vh.200/2005/3. szám alatti végrehajtási záradék 4.a. pontja alapján történt a II. rendű alperesi alaptalan követelés végrehajtása. Mindezek alapján kérte, hogy a végrehajtási záradék semmisségét mondja ki a bíróság, és állította, hogy az I. rendű alperes önbíráskodást is megvalósított a végrehajtás során.

Az alperesek a fellebbezéssel szemben ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság döntésével a másodfokú bíróság mindenben egyetért, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokaira utalással - azok szükségtelen ismételése nélkül - a Pp. 253. § (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság csupán a következőket emeli ki.

Az .../.... szám alatti közjegyzői okirat mindenben megfelel ezen okiratokkal szemben az 1991. évi XLI. tv. 111., 115., 116. és 118. §-ában foglalt követelményeknek. Még bizonyítottsága esetén sem változtat ezen a tényen az a felperesi hivatkozás, hogy folyószámlájáról hosszú időszakon keresztül folyamatosan teljesítette a hitelszerződésből eredő kötelezettségét. Ez esetben ugyanis a felperesnek módja lett volna a Vht. 41. §-a szerinti eljárásra, avagy végrehajtás megszüntetése vagy korlátozása iránti per megindítására. Az, hogy az e tárgyban előterjesztett keresetlevelét a bíróság idézés kibocsátása nélkül elutasította, nyilvánvalóan olyan mulasztás, ami a felperes terhére esik. Az pedig, hogy a végrehajtás során 2006 márciusában az akkor eljáró végrehajtó eltérő összeg teljesítésére hívta fel a felperest mint 2006 júliusában az I. rendű alperest, adódik abból, hogy az eltelt időszak alatt a tőkekövetelés kamatterhei növekedtek. Ami a II. rendű alperes kártérítési felelősségét illeti, közömbös a felperesnek az a hivatkozása, hogy vállalkozói díjjal a II. rendű alperesnek vagy a T. Bt-nek soha nem tartozott, ugyanis, mint ahogy arra helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság a Pp. 321. § (1) bekezdése alapján a jogerős fizetési meghagyáshoz is ugyanolyan - a Pp. 229. § (1) bekezdése szerinti - anyagi jogerő fűződik, mint a jogerős ítélethez, így tehát ennek folytán sem a követelés összegét, sem annak jogcímét sikerrel a felperes utóbb már nem teheti vitássá.

Mindezek alapján tehát a fellebbezésben előadottak az elsőfokú ítélet megváltoztatására alapul nem szolgáltak.

Miután az alpereseknek a fellebbezési eljárásban költsége nem merült fel, így arról a másodfokú bíróságnak határoznia sem kellett.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjával kapcsolatosan a Pp. 239. §-ának utaló szabálya folytán alkalmazandó Pp. 87. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről a 6/1986.(VI.26.) IM sz. rendelet alapján döntött.

Budapest, 2014. december 5.

. Pestovics Ilona sk.

a tanács elnöke

Takácsné dr. Kükáló Judit sk.

előadó bíró

Dr. Sándor Ottó sk.

bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő